

Osoby od dłuższego czasu jeżdżące na mecze z całą pewnością odnotowały ostatnią bardzo mocno działalność służb mundurowych. Takich jak dawanie mandatów za błahe, często wymaginowane przewinienia. Mandaty oczywiście z tej najwyższej finansowej puli. Każdy kibic powinien wiedzieć, że takich mandatów NIE PRZYJMujemy i kierujemy sprawę do sądu. Uprzedzam, bo znajdują się kretyni, którzy bezmyślnie będą to wykorzystywać... Stojąc samemu w odległości 2 metrów od kilku funkcjonariuszy i rzucając im acher pod nogi - spodziewaj się radykalnej i błyskawicznej reakcji. Konsekwencje będą "przypadkowo" przeniesione na bogu ducha winnych kolegów. To samo dotyczy zataczających się i rzygających pod siebie delikwentów. Weźcie na wstrzymanie. Poniżej instrukcja postępowania w przypadku "hurtowego" nakładania mandatów na meczach wyjazdowych.

1. Grzeczna ale stanowcza odmowa przyjęcia mandatu.
2. Żadnych dyskusji z policjantem. ŻADNYCH.
3. Zapamiętaj numer, dane policjanta, który usiłuje wystawić Ci mandat. Może się bardzo przydać.
4. O zaistniałej sytuacji informujesz odpowiednią osobę z twojej grupy.
5. Po otrzymaniu pisma z sądu z Psiej Wólki czy innych Kozichdupek natychmiast piszesz pismo do sądu i wysyłasz listem POLECONYM i zachowujesz dokument nadania.
6. I jak wyżej - informujesz o fakcie otrzymania pisma z sądu odpowiednie osoby.

DWIE NAJWAŻNIEJSZE SPRAWY!

- Sprzeciw od wyroku nakazowego w sprawie o wykroczenie nie wymaga uzasadnienia, i może sprowadzać się do jednego zdania a mianowicie: "wnoszę sprzeciw od wyroku nakazowego i wnoszę o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych". Ważne jednak, aby prawidłowo oznaczyć sąd oraz wskazać sygnaturę sprawy. - W przypadku prawidłowego złożenia sprzeciwu, wyrok nakazowy traci moc. Sąd wyznacza natomiast rozprawę, o której terminie i miejscu zawiadamia obwinionego, pokrzywdzonego, oskarżyciela, obrońcę i pełnomocnika jeżeli są w sprawie ustanowieni. Ponadto sąd wzywa świadków i sprowadza na rozprawę inne dowody. Jeżeli natomiast udział obwinionego na rozprawie zostanie przez sąd uznany za niezbędny, zostanie on wezwany do osobistego stawiennictwa.

O WYKROCZENIACH SŁÓW KILKA MINI PORADNIK (stan na dzień 23 marca 2017 r.)

O odpowiedzialności za wykroczenia decydują te same elementy, które stanowią o istocie przestępstwa, czyli przede wszystkim wina i bezprawność czynu. Wykroczenie jest jednak w stosunku do przestępstw traktowane zdecydowanie łagodniej, o czym świadczą nawet same kary, są mniej surowe.

- Za wykroczenie odpowiada się przed sądem wówczas, gdy odmówi się przyjęcia mandatu wystawionego przez Policję. Wówczas nawet w przypadku dosyć błahego wykroczenia jak nawet np. jazda bez zapiętych pasów bezpieczeństwa, sprawa musi zostać skierowana przez Policję do sądu z wnioskiem o ukaranie.

- Należy podkreślić, że w przypadku skierowania sprawy do sądu nie jest on związany ustaleniami dokonanymi przez Policję, które będą oceniane zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów tak jak inne dowody, w tym i nasze wyjaśnienia. Jednak często podejście sądów do spraw o wykroczenie bywa lekceważące i nie przykładają się one do rozpoznania sprawy „no bo przecież co może się komuś stać przecież kary nie są wysokie”.

- Wykroczenia nie są ujawniane w karcie karnej! Zatem osoba ukarana za wykroczenie przez Sąd cały czas będzie otrzymywać „zaświadczenie o niekaralności”.

- W momencie odmowy przyjęcia mandatu Policja lub inny do tego uprawniony organ (np. straż miejska, straż graniczna) kieruje wniosek o ukaranie nas do sądu. Postępowanie przed sądem rejonowym, jest w każdym przypadku normalnym następstwem każdorazowej odmowy przyjęcia mandatu.

- Właściwy do rozpoznania sprawy o wykroczenie jest sąd rejonowy, w którego okręgu popełniono wykroczenie. Sąd rozstrzygnie sprawę na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, biorąc pod uwagę wyjaśnienia obwinionych, zeznania świadków, szkodliwość społeczną czynu i inne okoliczności, które mogą pomóc w wyjaśnieniu sprawy.

Art. 97 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia

§ 1. W postępowaniu mandatowym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, funkcjonariusz uprawniony do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego może ją nałożyć jedynie, gdy:

1) schwytano sprawcę wykroczenia na gorącym uczynku lub bezpośrednio po popełnieniu wykroczenia,

2) stwierdzi popełnienie wykroczenia naocznie pod nieobecność sprawcy, a nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu,

3) stwierdzi popełnienie wykroczenia za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, a sprawca nie został schwytany na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, i nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu - w tym także, w razie potrzeby, po przeprowadzeniu w niezbędnym zakresie czynności wyjaśniających, podjętych niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia. Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego nie może nastąpić po upływie 14 dni od daty ujawnienia czynu w wypadku, o którym mowa w pkt 1, 90 dni w wypadku, o którym mowa w pkt 2, oraz 180 dni w wypadku, o którym mowa w pkt 3.

§ 2. Sprawca wykroczenia może odmówić przyjęcia mandatu karnego.

- Warunkiem nałożenia mandatu karnego jest zgoda sprawcy wykroczenia na ten sposób zakończenia postępowania.
- Sprawca wykroczenia może, bez względu na przyczynę, odmówić przyjęcia mandatu karnego (art. 97 § 2 KPW). Funkcjonariusz nakładający grzywnę obowiązany jest określić jej wysokość, wykroczenie zarzucone sprawcy oraz poinformować sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu karnego i o skutkach prawnych takiej odmowy (art. 97 § 3 KPW).
- Skutki prawne odmowy przyjęcia mandatu karnego to skierowanie sprawy do sądu z wnioskiem o ukaranie, o którym mowa w art. 99 KPW. Przytoczony przepis nie nakłada formalnie na funkcjonariusza pouczenia sprawcy wykroczenia o skutkach prawnych przyjęcia mandatu karnego, w tym ograniczonych podstawach wniosku o uchylenie prawomocnego mandatu karnego.
- Mandat staje się prawomocny z momentem jego przyjęcia!
- Uchylenie prawomocnego mandatu jest bardzo skomplikowane i zdarza się wyjątkowo rzadko, więc nie ma co liczyć na to rozwiązanie.
- Prawomocny mandat karny podlega uchyleniu tylko, jeżeli grzywnę nałożono za czyn niebędący czynem zabronionym jako wykroczenie albo na osobę, która popełniła czyn zabroniony przed ukończeniem 17 lat, albo gdy ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia wykroczenia z przyczyn, o których mowa w art. 15-17 Kodeksu wykroczeń (obrona konieczna, stan wyższej konieczności, niepoczytalność). Uchylenie następuje na wniosek ukaranego, jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna prawnego złożony nie później niż w terminie 7 dni od uprawomocnienia się mandatu lub na wniosek organu, którego funkcjonariusz nałożył grzywnę, albo z urzędu.
- Po skierowaniu wniosku o ukaranie można otrzymać bez rozprawy „wyrok nakazowy”, nie jest to jednak nic dziwnego.

ROZDZIAŁ 16. POSTĘPOWANIE NAKAZOWE

Art. 93 kodeksu postępowania w sprawach wykroczeń

§ 1. Sąd na posiedzeniu może wydać wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Sąd orzeka bez udziału stron.

§ 2. Orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić, jeżeli okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości. Wydając wyrok nakazowy, sąd uznaje za ujawnione dowody dołączone do wniosku o ukaranie.

§ 3. Wyrokiem nakazowym można orzec również środek karny.

- Wydanie wyroku nakazowego nie jest warunkowane przesłuchaniem osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie, w roli

obwinionego (art. 54 § 6 KPW), a tym samym - siłą rzeczy - również i przyznaniem się jego do winy.

- Odwołanie się od wyroku nakazowego jest bardzo proste, najważniejszym jest tylko złożenie sprzeciwu w terminie!
- Obwinionemu, ale także oskarżycielowi – przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy w terminie 7 dni, od dnia doręczenia wyroku. Aby zachować termin, wystarczy nadać sprzeciw w placówce pocztowej znajdującej się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej bądź złożyć go bezpośrednio na dzienniku podawczym sądu.
- List należy nadać na Poczcie Polskiej przesyłką poleconą, może być ekonomiczna! W przypadku kurierów albo np. inPostu nie liczy się data nadania a faktyczna data wpływu do sądu!
- Przykład: jeżeli wyrok nakazowy został doręczony w poniedziałek, ostatni dzień na złożenie sprzeciwu upływa w następny poniedziałek – może to być wysłanie listu na Poczcie Polskiej w poniedziałek o godz. 23:59.
- Sprzeciw od wyroku nakazowego w sprawie o wykroczenie nie wymaga uzasadnienia, i może sprowadzać się do jednego zdania a mianowicie: „wnoszę sprzeciw od wyroku nakazowego i wnoszę o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych”. Ważne jednak, aby prawidłowo oznaczyć sąd oraz wskazać sygnaturę sprawy.
- W przypadku prawidłowego złożenia sprzeciwu, wyrok nakazowy traci moc. Sąd wyznacza natomiast rozprawę, o której terminie i miejscu zawiadamia obwinionego, pokrzywdzonego, oskarżyciela, obrońcę i pełnomocnika – jeżeli są w sprawie ustanowieni. Ponadto sąd wzywa świadków i sprowadza na rozprawę inne dowody. Jeżeli natomiast udział obwinionego na rozprawie zostanie przez sąd uznany za niezbędny, zostanie on wezwany do osobistego stawiennictwa.
- Sąd po uchyleniu wyroku nakazowego orzeka w innym składzie i nie jest związany treścią wyroku nakazowego!
- Pamiętać trzeba, że przed sądem istnieje możliwość wykazania, iż szkodliwość społeczna czynu jest żadna, lub też starać się o odstąpienie od wymierzenia kary – ten ostatni przypadek przy wykroczeniach jest dużo łatwiejszy niż przy przestępstwach.

Art. 45 Kodeksu postępowania w sprawach wykroczeń [UJĘCIE OSOBY]

§ 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę ujętą na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem, jeżeli:

- 1) zachodzą podstawy do zastosowania wobec niej postępowania przyspieszonego;
- 2) nie można ustalić jej tożsamości.

Art. 46 [Zatrzymanie osoby]

§ 1. Zatrzymanego należy natychmiast poinformować o przyczynach zatrzymania i o

przysługujących mu uprawnieniach oraz wysłuchać go.

§ 2. Z zatrzymania sporządza się protokół, którego odpis doręcza się zatrzymanemu za pokwitowaniem. W protokole należy podać imię i nazwisko oraz funkcję osoby dokonującej zatrzymania, imię i nazwisko zatrzymanego, a w razie niemożności ustalenia tożsamości - rysopis tej osoby, a ponadto dzień, godzinę, miejsce i przyczynę zatrzymania z określeniem wykroczenia, w związku, z którym została zatrzymana. Należy również zapisać złożone przez zatrzymanego oświadczenia i zaznaczyć udzielenie mu informacji o przysługujących prawach.

§ 3. Na żądanie zatrzymanego zawiadamia się o zatrzymaniu osobę najbliższą, a także pracodawcę. O zatrzymaniu osoby wskazanej w art. 10 § 1 zawiadamia się niezwłocznie właściwego dowódcę jednostki wojskowej, nawet gdy zatrzymany tego nie żąda. Przepis art. 612 § 2 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

§ 4. Zatrzymanemu należy na jego żądanie umożliwić nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z adwokatem albo z radcą prawnym oraz zapewnić możliwość bezpośredniej z nim rozmowy; zatrzymujący może zastrzec, że będzie przy niej obecny.

§ 5. Zatrzymanego należy natychmiast zwolnić, gdy ustanie przyczyna zatrzymania, a także z upływem czasu zatrzymania.

Art. 90 Kodeksu postępowania w sprawach wykroczeń [Postępowania przyspieszonego]

§ 1. Postępowanie przyspieszone stosuje się do osób niemających stałego miejsca zamieszkania lub miejsca stałego pobytu, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że rozpoznanie sprawy w postępowaniu zwyczajnym będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione.

§ 2. Postępowanie przyspieszone stosuje się również do osób przebywających jedynie czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że rozpoznanie sprawy w postępowaniu zwyczajnym będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione.

§ 3. Postępowanie przyspieszone stosuje się także wobec sprawców wykroczeń popełnionych w związku z imprezą masową, określoną w przepisach o bezpieczeństwie imprez masowych:

1) przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu, określonych w art. 50, art. 50a, art. 51 i art. 52a Kodeksu wykroczeń;

2) przeciwko mieniu i urządzeniom użytku publicznego, określonych w art. 124 i 143 Kodeksu wykroczeń.

§ 4. Postępowanie przyspieszone stosuje się ponadto, gdy ustawa tak stanowi.

§ 5. Postępowania przyspieszonego nie stosuje się wobec osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych.

W/w wykroczenia z Kodeksu wykroczeń.

Art. 50 [Nieopuszczenie zbiegowiska]

Kto nie opuszcza zbiegowiska publicznego pomimo wezwania właściwego organu.

art. 50a - [Zamiar użycia niebezpiecznego przedmiotu]

Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa,

Art. 51 [Zakłócenie porządku]

Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym,

Art. 52a [Nawoływanie do przestępstwa]

Kto publicznie nawołuje do popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego,

Art. 124 [Niszczenie cudzej rzeczy]

Kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia,

Art. 143 [Utrudnienie korzystania]

Kto ze złośliwości lub swawoli utrudnia lub uniemożliwia korzystanie z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego, a w szczególności uszkadza lub usuwa przyrząd alarmowy, instalację oświetleniową, zegar, automat, telefon, oznaczenie nazwy miejscowości, ulicy, placu lub nieruchomości, urządzenie służące do utrzymania czystości lub ławkę,

- W przypadku otrzymania wezwania na przesłuchanie w sprawie wykroczenia nie można go lekceważyć! Jeżeli nie może pojawić się na przesłuchaniu to zawsze trzeba się usprawiedliwić – informacja o pracy, chorobie itd. Oprócz wysłania informacji pocztą, jeżeli jest taka możliwość warto też jest wysłać ją np. faxem.
- Jeżeli do przesłuchania ma dojść w odległym mieście, należy złożyć wniosek o przesłuchanie przez jednostkę policji właściwą według miejsca zamieszkania/pobytu. Wniosek ten argumentujemy pracą, obowiązkami i np. odległością.
- Można również złożyć na podstawie art. 54 § 7 kodeksu postępowania w sprawach wykroczeń wniosek o odstąpienie od przesłuchania osoby wobec, której istnieje możliwość skierowania wniosku o ukaranie argumentując, że będzie to połączone ze znacznymi trudnościami (np. odległość itp.) i jednocześnie złożyć swoje wyjaśnienia na piśmie (szczególnie jeżeli dostaliśmy wezwanie, na którym jest wskazany artykuł, który ma nas dotyczyć). Wyjaśnienia mogą ograniczyć się do stwierdzenia, że „nie przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi wykroczenia, korzystam z prawa do odmowy składania dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania”.
- Należy pamiętać, że w sprawach o wykroczenie nie jest wymagane przesłuchanie osoby wobec której można skierować wniosek o ukaranie! Policja taki wniosek może skierować do sądu bez przesłuchania takiej osoby – jest to sytuacja przeciwna do tej jaka występuje w sprawach o wykroczenia. Dlatego nie trzeba się bać, że przez usprawiedliwioną nieobecność blokuje się postępowanie.

Art. 54 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia

§ 6. Należy niezwłocznie przesłuchać osobę, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie. Osoba taka ma prawo odmówić złożenia wyjaśnień oraz zgłosić wnioski dowodowe, o czym należy ją pouczyć. Przesłuchanie tej osoby zaczyna się od powiadomienia jej o treści zarzutu wpisanego do protokołu przesłuchania; przepis § 4 zdanie drugie stosuje się.

§ 6a. Osoba przesłuchana w trybie określonym w § 6 ma obowiązek informowania organu prowadzącego czynności wyjaśniające o każdej zmianie miejsca swego zamieszkania lub pobytu trwającego dłużej niż 7 dni oraz stawienia się na wezwanie tego organu pod rygorem

Instrukcja postępowania z psami!

Wpisany przez Redaktor3
niedziela, 26 marca 2017 00:36

zatrzymania i przymusowego doprowadzenia, o czym należy ją pouczyć przy przesłuchaniu, odnotowując to w protokole tej czynności.

§ 7. Od przesłuchania osoby, o której mowa w § 6, można odstąpić, jeżeli byłoby ono połączone ze znacznymi trudnościami; osoba ta może nadesłać wyjaśnienia do właściwego organu w terminie 7 dni od odstąpienia od przesłuchania, o czym należy ją pouczyć. Odstąpienie od przesłuchania oraz pouczenie dokumentuje się notatką urzędową.